

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Vestmannaeyjahöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Vestmannaeyjahöfn skiptist í:

- a. Innri höfn.
- b. Ytri höfn.
- c. Hafnarlegu.
- a. Innri höfn er hinn svokallaði Botn og takmarkast af skjólgörðum á Hringsskeri og Hörgseyri og landinu í kring.
- b. Ytri höfn takmarkast af Heimaey, Heimakletti, Yztakletti að Klettsnefi og línu í Sigurðar-Rönku.
- c. Hafnarlegan er austan og norðan Heimaeyjar.
1. Austan Heimaeyjar nær hún yfir svæðið, sem myndast innan við línur, sem dregnar eru úr Sigurðar-Rönku sunnan í Bjarnarey, þaðan í Elliðaey að norðvestan, þaðan í Faxasker, þaðan í Yztaklett og meðfram honum í Klettsnef og úr því í Sigurðar-Rönku.
2. Norðurlegan nær yfir svæðið, sem myndast innan við línur, sem dregnar eru úr Faxaskeri í Yztaklett, með honum og Heimakletti, Eiði, Klifi og Dalfjalli móts við Grasleysu, í hana og þaðan í Faxasker.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirmsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Framkvæmd mála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarstjórn. Hafnarstjórn skal skipuð 5 fulltrúum og 5 varafulltrúum, er bæjarstjórn kýs, 3 úr hópi bæjarfulltrúa og tveir utan bæjarstjórnar. Fulltrúa þessa skal kjósa leynilega með hlutfallskosningu, fulltrúa úr hópi bæjarfulltrúanna sér og fulltrúa utan bæjarstjórnar sér. Kjörtímabil hafnarstjórnar er hið sama og bæjarráðs Vestmannaeyja.

Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í hafnarstjórn. Auk hinna kjörnu fulltrúa mæta bæjarstjóri, hafnsögumaður og hafnarvörður á fundum hafnarstjórnar og hafa þeir þar málfrelsi og tillögurétt.

Hafnarstjórn kýs formann hafnarstjórnar og stýrir hann fundum hennar og boðar til þeirra. Kjósa má bæjarstjóra formann hafnarstjórnar, þótt eigi hafi hann þar atkvæðisrétt.

Hafnarstjórn sér um viðhald og umbætur á höfninni og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar fyrir hönd bæjarstjórnar.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður undir umsjón bæjarstjóra og hafnarstjórnar.

5. gr.

72

Bæjarstjórn Vestmannaeyja skipar hafnsögumann og hafnarvörð, að fengnum tillögum hafnarstjórnar. Til aðstoðar hafnsögumanni og hafnarverði skulu vera svo margir starfsmenn, sem hafnarstjórn telur nauðsynlegt. Hafnarstjórn setur fastráðnum starfsmönnum hafnarinnar erindisbréf.

31. maí

III. KAFLI

Um almenna reglu.

6. gr.

Hafnarvörður sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þeirra, sem hann eða hafnarstjórn setur til að gæta reglu. Þykir einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjórn, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeir, sem ekkert löglegt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða öðrum störfum, sem þar eru unnin.

Einnig má banna ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum í höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni má eigi kveikja eld eða ljós, nema fyllstu varúðar sé gætt. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og í landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

Notkun skotvopna er bönnuð á innri og ytri höfn og við höfnina.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á innri höfninni, nema umferðin gefi tilefni til þess.

9. gr.

Tankskipum svo og öðrum skipum er bannað að dæla úr olíu- eða lýsisgeymum eða botnþróum sínum í innri eða ytri höfnina, nema leyfi hafnarvarðar komi til.

10. gr.

Geymsla á tómun benzintunnum eða ílátum undan eldfimum efnum svo og öðru, sem sprengju- eða eldhætta getur stafað af, er bönnuð á bryggjum eða við höfnina.

11. gr.

Bannaður er hvalskurður í og við höfnina. Eigi má draga, reka eða flytja á annan hátt inn í höfnina hvali eða neitt það, sem getur valdið óþrifnaði, umferðatruflun eða óþægindum í höfninni, nema leyfi hafnarvarðar komi til.

12. gr.

Í innri höfnina má ekki kasta úrgangsolíu, kjölfestu, ösku, kolum, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, tógum, vöruleifum, vörumbúðum, eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarvörður vísar til.

- 72 Kjölfestu má ekki taka annars staðar en hafnarvörður vísar til og þarf leyfi hans í hvert skipti. Úr Eiðinu eða Botninum má hvorki taka sand né grjót, nema með leyfi hafnarstjórnar.

IV. KAFLI

Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.

13. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far

14. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til Vestmannaeyja og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar eða hafnsögumanns. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið út á hafnarlegurnar við Heimaey, ef skipstjóri æskir þess. Vísar þá hafnsögumaðurinn skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni við hafnarbakka. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu, að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmætt erindi, að koma á skipsfjöl. Einnig er hafnsögumaður skyldur að leiðbeina skipum á legu á hafnarlegunum, ef skipstjóri óskar eftir því. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

15. gr.

Ef sjúkdómur er í skipi eða ef ástæða þykir til að ætla, að sóttþætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

16. gr.

Ef skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, sem segir til, hvar skipið megi liggja.

Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 100 brúttó rúmlestir og ekkert erlent skip má fara inn í innri höfnina eða út úr henni án hafnsögumanns. Hafnarstjórn getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

17. gr.

Skip skulu að öðru jöfnu, nema að hafnarstjórn þyki ástæða til vegna þrengsla í höfninni, fá afnot af hafnar- og bryggjurými í þeirri röð, sem þau koma inn í innri höfnina. Þó skulu póst- og farþegaskip og skip, sem taka neyðarhöfn, undanþegin þessu ákvæði.

Verði ágreiningur um rétt á hafnar- eða bryggjurými, sker hafnarvörður úr.

18. gr.

Eigi mega skip liggja á öðrum stöðum við hafnarbakka eða bryggjur en þeim, sem hafnarvörður eða starfsmenn hafnarinnar hafa ákveðið. Heimilt er hafnarverði að flokka skip í legurúm við hafnarbakka, bryggjur og í bátakvíum, og er öllum viðkomandi skylt að hlýða fyrirmælum hans. Skylt skal hverju skipi að nota traustar og öruggar festartaugar. Liggja skip í hliðarröðum út frá hafnarbökkum eða bryggjum eða bökkum, skal það setja traustar festar upp í hafnarbakka eða bryggju. Þyki hafnarverði skip ekki nægilega vel fest eða festartaugar ótryggar, getur hann krafizt þess af hlutaðeiganda, að úr verði bætt tafarlaust.

19. gr.

72

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarvarðar, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarvörður skipar svo fyrir.

Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið, eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarvörður hefur tiltekið og fyrirskipað, er hafnarverði heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

20. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju sinni við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja yfir þilför hinna á bjálkabrá eða á annan hátt. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja bryggju.

21. gr.

Skip, sem ekki ferma eða afferma eða ekkert er verið að vinna við, mega aldrei liggja svo á höfninni, að tálmi affermingu eða fermingu annarra skipa, og skulu þau jafnan skyld að hlýða boðum hafnsögumanns, hafnarvarðar og annarra starfsmanna hafnarinnar, hvar þau megi liggja eða leggjast. Skipum, sem ekki er verið að ferma eða afferma og liggja að nauðsynjalausum í innri höfn, getur hafnarvörður skipað að fara út, sé þess þörf, til að önnur skip geti komið til afgreiðslu.

Skipum má ekki leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina.

Ef skipstjóri eða eigandi tregðast við að hlýða boðum hafnsögumanns eða hafnarvarðar um að flytja skip sitt, festartaugar eða strengi, er heimilt að gera það á kostnað og á ábyrgð skipseiganda.

22. gr.

Þegar hafnarverði finnst ástæða til, getur hann fyrirskipað, að vörður sé um borð í skipum.

23. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarvörður telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós eða dagmerki.

24. gr.

Skip, sem koma inn í innri höfnina, skula hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðarbatum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum, sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rúm snúið.

25. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpa að tilvísun hafnarvarðar. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða hafnarbakkanum og varúðarmerkjum komið fyrir á festartaugum, sem á land liggja.

Skytt er að hafa hlífir milli skips og bryggju eða hafnarbakka, ef hafnarvörður krefst þess.

26. gr.

Skipum, sem liggja bundin við bryggju eða hafnarbakka, er bannað, nema með leyfi hafnarvarðar, að láta aflvélar með viðtengdum gangskífum ganga með svo

72 miklu afli, að hafnarmannvirkjum stafi hætta af, eða valdi öðrum skipum óþæg-
31. maí indum eða hættu.

27. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að álitni hafnarvarðar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er hafnarstjórn heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

28. gr.

Áður en kjölfesta er flutt úr skipi, skal hafnarverði gert viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fara fram. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum, þangað sem hafnarvörður visar til.

29. gr.

Óloftræstum, affermdum skipum er bannað að liggja að nauðsynjalausum við bryggju eða hafnarbakka.

30. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi, ef þörf gerist, ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um, að það sé gert, en farmeigandi eða skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

31. gr.

Bannað er að leggja skipum í hafnarfjörur þannig, að það bagi vinnu við höfnina. Enginn má, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar, láta skip standa yfir fjöru við hafnarbryggjurnar.

V. KAFLI

Um umferð í höfninni o. fl.

32. gr.

Óheimilt er skipum að fara með meiri hraða um innri höfnina en 4 mílna ferð.

33. gr.

Bannað er að leggja veiðarfærum í innri höfnina, innsiglinguna eða í ytri höfnina. Þó getur hafnsögumaður leyft að leggja veiðarfærum í ytri höfnina.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimrar vöru.

34. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, terpentínu, acetón eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem púður, dynamit, geomet eða þess konar efni, mega ekki fara inn í innri höfnina, nema þau hafi fengið til þess leyfi hafnarvarðar.

35. gr.

Skipt er að hafa öryggisvörzlu við skip, sem ferma eða afferma vörur, sem um getur í 34. gr.

Álitni hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Kostnað við öryggisvörzlu greiðir farmflytjandi eða farmeigandi.

36. gr.

72

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem um getur í 34. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsigluglöttoppi, en á nóttum rautt ljósker. 31. maí

VII. KAFLI

Um hafnargjöld í Vestmannaeyjum.

37. gr.

Lestagjöld.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða með vörur, skulu greiða lestagjöld í hvert sinn, er þau leggjast á innri eða ytri höfnina, þó með þeim undantekningum, sem síðar greinir. Gjaldið skal reiknast af nettó rúmlestastærð skipsins, sé ekki öðruvísi ákveðið, talið í heilum nettó rúmlestum, og er hálf talin sem heil, en minna broti sleppt.

38. gr.

- a. Öll skip, skrásett í Vestmannaeyjum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, og er gjaldldagi 2. janúar ár hvert. Gjaldið skal vera 60 krónur fyrir hverja brúttó rúmlest skipsins, en þó aldrei minna en 500 krónur.
- b. Skip, sem ekki eru skrásett í Vestmannaeyjum, en stunda fiskveiðar þaðan og hafa viðlegu í innri höfninni, greiða 15 krónur fyrir hverja brúttó rúmlest fyrir mánuð, þó aldrei minna en 500 krónur fyrir mánuð eða hluta úr mánuði.
- c. Öll skip, sem koma á ytri eða innri höfnina, skulu greiða í lestagjald 90 aura fyrir hverja nettó rúmlest. Þó eru undanþegin þessu lestagjaldi varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna, spítalaskip og skip, sem um getur í staflíðum a, b og c.
- d. Skip, sem leita ytri hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestagjald, nema þau hafi samband við land.
- e. Heimilt er hafnarstjórn að fella niður lestagjald af skipi, sem kemur á ytri höfnina einungis þeirra erinda að setja farþega af skipi eða taka farþega.
- f. Innlend fiskiskip, sem ekki eiga heimahöfn í Vestmannaeyjum, skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftár en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftár til hafnarinnar.
- g. Strandferðaskip, sem ekki eru skráð í Vestmannaeyjum, en sigla eftir föstum áætlunum, skulu greiða 30 aura fyrir hverja nettó rúmlest í lestagjald í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar.

39. gr.

Vitagjald.

Öll skip, sem greiða lestagjald samkvæmt 37. og 38. grein, skulu greiða í vitagjald 15 krónur fyrir fyrstu 50 nettó rúmlestirnar og 10 aura fyrir hverja nettó rúmlest þar fram yfir.

40. gr.

Bryggju- og festargjald.

Hvert það skip, sem leggst við bryggju eða hafnarbakka, skal greiða bryggju- og festargjald af hverri nettó rúmlest skipsins. Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring 45 aura af hverri nettó rúmlest, þó aldrei minna en kr. 75.00 fyrir hvern sólarhring.

72 Íslensk björgunar- og varðskip og þau skip, sem greiða lestagjald samkvæmt 31. maí 38. gr., staflíð a og b, eru undanþegin bryggju- og festargjaldi.

41. gr.

Fjörugjald.

Öll skip, sem lagt er í hafnarfjörur og ekki eru skrásett í Vestmannaeyjum, skulu greiða í fjörugjald 45 aura af hverri nettó rúmlest skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af honum, þó aldrei minna en 50 krónur fyrir sólarhringinn.

42. gr.

Vatnsgjald.

Fyrir vatn til skipa, fiskiðjuvera, fiskimjölswerksmiðja og lýsisverksmiðja, frá vatnsveitu hafnarsjóðs, skal greiða það gjald, sem hafnarstjórn ákveður hverju sinni.

43. gr.

Hafnsögusjóðsgjald.

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald skv. 45 gr., skal greiða kr. 15.00 í hafnsögusjóð.

44. gr.

Hafnsögugjald.

Öll erlend og innlend skip skulu skyld að greiða hafnsögugjald í hvert sinn, sem þau koma á innri höfnina, hvort sem þau nota hafnsögumann eða ekki. Þó skulu innlend skip, sem ekki eru skráð í Vestmannaeyjum og eru minni en 50 rúmlestir nettó að stærð því aðeins greiða hafnsögugjald, að þau njóti leiðsagnar hafnsögumanns.

45. gr.

Hafnsögugjald skal greiðast sem hér segir:

- a. Við komu skips til Vestmannaeyja 300 krónur fyrir skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir að stærð og 120 aura fyrir hverja nettó rúmlest frá 100—3000 nettó rúmlestir að stærð og 60 aura fyrir hverja nettó rúmlest, sem er yfir 3000 nettó rúmlestir.
- b. Við brottför frá höfninni skal skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir að stærð, greiða 300 krónur og 60 aura fyrir hverja nettó rúmlest frá 100—3000, en 30 aura fyrir hverja nettó rúmlest, sem er yfir 3000.
- c. Fyrir leiðsögu um innri höfnina greiðast kr. 200.00 fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó rúmlestir að stærð, og 20 aurar fyrir hverja rúmlest, nettó, sem er fram yfir 100.
- d. Fyrir að vera úti í skipum skal greiða 500 krónur fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þar til hafnsögumaður er aftur kominn heim, auk þess greiðist fæði og ferðakostnaður heim. Jafnframt greiði sömu skip hafnsögugjald undir staflíð a og b þessarar greinar.
- e. Óski skip eftir leiðsögu til eða frá höfninni og þurfi hafnsögumaður að fara inn fyrir Eiði leiðsögunnar vegna, vegna veðurs eða af öðrum ástæðum, er heimilt að innheimta hafnsögugjaldið með 50% álagi.
- f. Skip, sem ekki eru skráð í Vestmannaeyjum, en sigla eftir föstum áætlanum, skulu því aðeins greiða hafnsögugjald, að þau noti hafnsögumann.

46. gr.

72

Vörugjald.

31. maí

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land eða úr landi á skipsfjöl eða úr einu skipi í annað með þeim undantekningum, sem síðar getur.

47. gr.

Ef vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna en Vestmannaeyja og eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar á land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru í land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

48. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálfvörugjald.

Sama gegnir um afla skipa, sem settur er á land eða fluttur á milli skipa, en ætlaður til vinnslu utan Vestmannaeyja.

49. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna á landinu, ef þær eru ekki settar á land.
- b. Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför, enda sé aflinn ætlaður til neyzlu, verkunar eða vinnslu í Vestmannaeyjum.
- c. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi á íslensk fiskiskip til eigin afnota.
- d. Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.
- e. Vörur og tæki til hafnarinnar.
- f. Innlend nýmjólk og rjómi, sem flyzt til hafnarinnar.
- g. Allt, sem flutt er milli eyjanna innbyrðis.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meiru, telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóra skylt að láta hafnarskrifstofunni í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þykir hafnarskrifstofunni ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald ber að greiða af.

50. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá til tekur og greiða gjald, eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hvaða flokki skuli telja vöru, skal bæjarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

51. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur: Gjald kr. 1.50 fyrir hver 100 kg:
Salt, kol, sement, koks.

- 72 2. flokkur: Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:
 31. maí Kornvörur, kartöflur, gulrófur, hey, fóðurbætir, áburður.
3. flokkur: Gjald kr. 3.60 fyrir hver 100 kg:
 Benzín, olíur.
4. flokkur: Gjald kr. 4.80 fyrir hver 100 kg:
 Fiskur og fiskafurðir hvers konar, fluttar til og frá höfnum innanlands.
5. flokkur: Gjald kr. 6.00 fyrir hver 100 kg:
 Hraðfrystur fiskur, ísvarinn fiskur, skreið, lýsi, niðursoðinn fiskur.
 Gjald kr. 3.60 fyrir hver 100 kg:
 Saltfiskur, saltsild, söltuð hrogn, fiskimjöl.
6. flokkur: Gjald kr. 10.00 fyrir hver 100 kg:
 Allar aðrar vörur, sem gjald reiknast af eftir þyngd.
7. flokkur: Gjald 90 aurar fyrir hvert teningsfet:
 Trjáviður.
8. flokkur: Gjald kr. 1.20 fyrir hvert teningsfet:
 Húsgögn, hljóðfæri.
9. flokkur: Gjald kr. 3.00 fyrir hvert stykki:
 Tómar tunnur, endursendar umbúðir, vín-, öl- og gosdrykkjakassar, sauðfé, loðdýr.
10. flokkur: Gjald kr. 15.00 fyrir hvern grip:
 Hestar, nautgripir.

52. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða það gjald, sem hafnarstjórn ákveður.

53. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

54. gr.

Leiga eftir báta, áhöld og tæki hafnarinnar, svo og lán á landfestum og aðstoð veitt af starfsmönnum greiðist eftir gjaldskrá, sem hafnarstjórn setur og staðfest er af samgöngumálaráðuneytinu.

VIII. KAFLI

Innheimta og greiðsla hafnargjalda.

55. gr.

Bæjarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

56. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarverði eða hafnarskrifstofunni þjóðernis- og skrásetningarskirteini skipsins, ef hafnarvörður krefst þess, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjald dagar á gjöldum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema hann sanni með vottorði frá hafnarskrifstofunni, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

57. gr.

72

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar samkvæmt 53. gr. 31. maí greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörum til tryggingar gjaldinu.

58. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar samkvæmt 54. gr., svo og leigugjald eftir báta, áhöld og tæki hafnarinnar samkvæmt 55. gr., greiðir leigutaki.

59. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, skv. 83. gr. b, tölulið 3, skiptalaga nr. 3 12. apríl 1878.

Auk þess eru skipagjöldin tryggð með lögveði í skipinu og gengur það veð í tvö ár fyrir öllum samningsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestargjald, vitagjald, bryggju- og festargjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, hafnsögusjóðsgjald, gjald fyrir dráttarbat og aðra aðstoð, sem höfnin lætur í té fyrir skipið.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

60. gr.

Þeir munir, eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarvörður krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarvörður gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

61. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveim óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður er liðinn frá því, er matsgerð lauk.

Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

62. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið

72 er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu að dómi hafnar-
31. maí stjórnar.

63. gr.

Hafnarverði skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann
gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

64. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa
stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýri-
maður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er
það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

65. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn
eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér til hafnarvarðar með beiðni þar að
lútfandi.

Heimilt er hafnarstjórn að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem
eru í vanskilum með gjöld hafnarinnar.

66. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum. Sektirnar renna
í Hafnarsjóð Vestmannaeyja.

67. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um
hafnargerðir og lendingarbætur og síðari breytingu á þeim til að öðlast þegar gildi
og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi
numin hafnarreglugerð fyrir Vestmannaeyjahöfn nr. 79 27. apríl 1950, ásamt síðari
breytingu á henni.

Samgöngumálaráðuneytið, 31. maí 1961.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.